

செந்தமிழ் போற்றிய சேரன்

பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை எனும் சேர மன்னன் கி .பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் தமிழ் நாட்டின் வஞ்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தான். ஏறத்தாள 17 ஆண்டுகள் இவனது ஆட்சி நிலைத்திருந்தது. ஒருநாள் களைப்பு மிகுதியால் முரசு கட்டிலில் ஏறித் துயில் கொண்டார் புலவர் மோசிகீரனார். அவரது துயில் கலையும்வரை கவரி வீசினான் மன்னன்.

பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை என்பவன் வஞ்சி மாநகரிலிருந்து அரசாண்டு வந்த சேரமன்னன்; வீரத்திலும், கொடையிலும் நியாயத்திலும் சிறந்தவன்; மும்முரசங்களை உடையவன்; பேருபகாரி; புலவர்களைப் போற்றுபவன்.

இவன் திருவுடையாரைவிட அறிவுடையாரையே பெரிதும் மதித்து வந்தான்; அவர்களிடம் அளவற்ற அன்பு காட்டி ஆதரித்து வந்தான். ஆதலால் பழுத்த மரங்களை நாடிச்செல்லும் பறவைகளைப் போலப் பல புலவர்கள் இவனை நாடி வந்தனர்; பரிசு பெற்று மகிழ்ந்தனர்.

இவன் சபைக்குப் பாண்டி நாட்டுப் புலவர் ஒருவர் வந்திருந்தார். அவர் பெயர் மோசிகீரனார். இரும்பொறை மன்னன் புலவரை அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்தான். அரசனுடைய நல்லியல்புகளை அறிந்து மகிழ்ந்த புலவர் 'அரசே, உமது அன்பைக் கண்டு அகமகிழ்கிறேன். உமது அன்பு நிறைந்த அரசாட்சியில் குடிகளுக்கு ஒரு குறைவும் இராது என்பதில் ஐயமில்லை. குடிகளுக்கு நெல்லும் உயிரன்று; நீரும் உயிரன்று. அவற்றை அவர்கள் வருத்தமின்றிப் பெற்று அனுபவிக்குமாறு செங்கோல் செலுத்துகின்ற அரசனே உயிராவான்' என்பன போன்ற பல அறிவுரைகளைக் கூறினார்.

அரசன், புலவருடைய பொன்னுரைகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, அவருக்கு வேண்டிய பொருள்களை விருப்புடன் கொடுத்தான் சிறந்த கல்விமான் ஆகையால், புலவரின் நுண்ணறிவைக் கண்டு வியந்து அவருடன் நட்புரிமை கொண்டான். ஆதலால், புலவர் அடிக்கடி இவனது அவைக்களத்திற்கு வந்து அரிய பல செய்யுட்களைப் பாடி அறிவுரைகளைத் தெரிவித்து வந்தார்.

ஒரு நாள் மோசிகீரனார் நெடுந்தூரத்திலிருந்து சேரனைக் காணும் பொருட்டு அரண்மனைக்கு வந்தார். அப்பொழுது அவைக்களத்தில் ஒருவரும் இல்லை. ஆகையால், அவர் அரசன் வரும்வரையில் காத்திருக்க வேண்டியவர் ஆனார். புலவர் பயணத்தினால் களைத்துப்போயிருந்தார். சுற்றுமுற்றும் பார்த்தார்; அங்கோரிடத்தில் ஓர் அழகிய ஆசனம் இருப்பதைக் கண்டார். உடனே அதில் ஏறி அமர்ந்து சாய்ந்து படுத்தார். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அயர்ந்து உறங்கிவிட்டார். அவர் அந்த ஆனத்தில் அமரலாமா, கூடாதா என்கூட எண்ணவில்லை. அவர் உடம்பு அவ்வளவு களைத்துப்போயிருந்தது.

புலவர் உறங்கிய ஆசனம், அரசனுடைய வீர முரசம் வைக்கப்படும் முரசு கட்டில். வீர முரசத்தைப் பற்றியும், முரசு கட்டிலைப் பற்றியும் இங்கு அறிய வேண்டுவது அவசியமாகும்.

வீரமுரசம், மும்முரசங்களுள் ஒன்று. அது போர்க் காலங்களில் போரை அறிவிப்பதற்கு முழங்கும். வெற்றியைத் தெரிவிப்பதற்கும் வீறுடன் ஒலிக்கும். பலயிடும் காலங்களிலும் பார் கிடுகிடுக்க வைக்கும்.

அம் முரசத்தின் அமைப்பும் அரசர்கள் அதைப் போற்றிய முறையும், அவர்கள் அதனிடம் கொண்டிருந்த பெருமதிப்பும் வியக்கத்தக்கவை.

வீரமுரசத்தின் சுற்றிலுள்ள விளிம்பு, கருமரத்தால் செய்யப்பட்டு மிகவும் உறுதியுடையதாயிருக்கும். அதன் மேல் போர்த்தப்பட்டிருப்பது, வீரம் பொருந்திய ஓர் எருதின் தோலாகும். அந்த எருது ஒரு புலியோடு போர் செய்து அதனைக் தன் கூர்மையான கொம்புகளால் குத்திக் கிழித்துக் கொன்றிருக்கும். அப்படிப்பட்ட வலி மிகுந்த காளை இறந்த பிறகு அதன் தோலை உரித்து மயிர் சீவாமல் முரசின் மேல் போர்த்துத் தக்க வார்களால் இழுத்து இறுகக் கட்டியிருப்பார்கள்.

அவ்வீரமுரசத்தை அரசர் தம் உயிர்போன்ற அருமையான பொருளாக எண்ணினர். தமது வெற்றித் தெய்வமாகவும் போற்றி வந்தனர். அதனால் வீர முரசினை அடிக்கடி நீர்த்துறைக்குக் கொண்டு போய், மிகுந்த மரியாதையுடன் நீராட்டுவர். பின்னர், மயில் தோகையும் உழிஞைத் தளிரும் சேர்த்துக் கட்டிய மாலையைச் சூட்டுவர். வீரமொழிகளைச் சொல்லித் துதித்துப் பூசை செய்வார். பிறகு அதனை, அரண்மனைக்குக் கொண்டுபோய் வெண்மையான மெத்தை அமைந்து விளங்கும் முரசு கட்டிலில் வைத்து வணங்கப்படும்.

முரசு கட்டில், அரசன் வீற்றிருக்கும் சிங்காதனம் போன்ற பெருமையுடையது. ஆதலால், ஓர் அரசன் பகையரசனை வென்ற பிறகு, தோற்ற அரசனது, முரசு கட்டிலின் மேல் எவரேனும் ஒருவரை உட்காரச் செய்து அவ்வரசனை அவமானப்படுத்துவது பண்டைய வழக்கமாயிருந்தது. இதனால், முரசு கட்டிலில் எவரேனும் ஏறினால், அது அரசனுக்குப் பெரிய அவமானம் என்று கருதப்பட்டு வந்த செய்தி நன்கு விளங்கும். ஆகையால் யாரேனும் முரசு கட்டிலில் ஏறினால், ஏறியவரை உடனே வாளால் வெட்டி வீழ்த்திவிடுவர்.

புலவர் மோசிகீரனார் வந்தபொழுது, முரசும் வழக்கம் போல நீர்த் துறைக்குக் கொண்டு போகப்பட்டிருந்தது. அதனால் முரசு கட்டில் முரசமின்றி இருந்தது. அதை அறியாத புலவர், ஏதோ ஆசனம் என்று நினைத்து, வந்த களைப்பினால் ஆராய்ந்து பாராமல், அதில் அமர்ந்து உறங்கிவிட்டார்.

சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் ஆற்றிலிருந்து மிக்க மரியாதையுடன் முரசம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதனுடன் அரசனும் வந்தான். முரசுக் கட்டிலை நோக்கி முன்னால் சென்ற சேரன், அதில் யாரோ ஒருவர் உறங்கிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அவர் யார் என்பதைப்பற்றி அறிய அவன் எண்ணவில்லை, கண்களில் கோபக் கனல் வீச, வாளை உருவினான். விரைந்து கட்டிலின் அருகிற் சென்றான். பின்னால் வந்த யாவரும் திகைத்து நின்றுவிட்டனர். மறுநொடியில் புலவரது உடல் இரு துண்டுகளாக விழுந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், அவ்வாறு நிகழவில்லை. அதற்கு மாறாக வேறோர் அற்புத நிகழ்ச்சியைக் கண்டு எல்லாரும் திகைப்பு நீங்கி வியப்பில் மூழ்கினர்.

இரும்பொறை மன்னன், முரசு கட்டிலின் அருகிற் சென்றதும் சிறிது தயங்கிப் படுத்திருப்பவரின் முகத்தைப் பார்த்தான். பார்த்தவுடன் அவனுடைய கோபம் எங்கோ பறந்து போய்விட்டது. பொங்கிய கோபத்திற்குப் பதிலாக இரக்கம் சுரந்தெழுந்தது. நெடுந்தாரத்திலிருந்து வந்த களைப்பினால் புலவர் அயர்ந்து உறங்குகிறார் என்பதை அரசன் உடனே உணர்ந்துகொண்டான். அவர் தூக்கத்திற்கு இடையூறு உண்டாக்கலாகாது என்று அன்புடன் நினைத்தான். புலவர் நன்றாய்த் தூங்கிக் களைப்பு நீங்க வேண்டும் என்னும் ஆசை கொண்டான். ஆதலால், வாளை உறையில் போட்டு விட்டு, சாமரையைக் கையிலெடுத்துப் புலவர் அருகில் நின்று அவர் உடம்பு குளிர வீசிக்கொண்டிருந்தான்.

நீண்ட நேரம் தம்மை மறந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்த மோசி கீரனார், மெல்லக் கண் விழித்தார், அருகில் நிற்கும் அரசனையும் அவன் செயலையும் கண்டார். திடுக்கிட்டு எழுந்திருந்தார். சிறிது தூரத்தில் வீர முரசமும் அதனைச் சுற்றிலும் அரசனுடைய பரிவாரங்களும் இருப்பதைப் பார்த்தார். அவர் மனத்தில் ஏதோ பெருந்தவறு செய்து விட்டது போன்ற ஓர் உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. பரபரப்புடன் ஆசனத்தை விட்டு இறங்கி நின்றார்.

தூக்கத்தினால் களைப்புநீங்கி தெளிந்திருந்த அவரது அறிவில், அப்பொழுதுதான், தாம் உறங்கியது முரசு கட்டிலில் என்பதும், அதில் ஏறியிருந்தது அரசனுக்குச் செய்த பெருந்தவறாகும் என்பதும் விளக்கமாய்த் தோன்றின. அத்தவறு செய்தார் அடையும் தண்டனையையும் அவர்

நன்கறிவார். ஆகையால், அரசன் தம்மைக் கொல்லாமல் விட்டதுமன்றித் தமது தூக்கத்திற்கு உதவியாகச் சாமரையால் வீசியதையும் நினைக்க நினைக்க அவர் மனம் அன்பால் கரைந்துவிட்டது. அவர் தாம் அவசரத்தில் அறிவிழந்து செய்துவிட்ட செயலுக்கு மிக வருந்தினார். அரசனிடம் மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டுமென்று அவர் மனம் துடித்தது. ஆனால் அவர் அரசனுடன் தாம் பழகும் நட்புரிமைக்கு அது ஏற்றதன்று எனப் பேசாதிருந்தார். மனம் குழம்பிய அந்நிலைமையில் என்ன பேசுவது என்பது அவருக்குத் தோன்றவில்லை. அரசன், புலவரது நிலைமையை உணர்ந்தான். அருகிற் போய் அவரைத் தழுவிக் கொண்டு 'அறிஞரே, நீண்ட தூரத்திலிருந்து வந்திருக்கிறீர் போலும் களைப்பு மிகுதியாயிருந்தால் இன்னும் சற்று நேரம் கண்ணுறங்கலாமே, ஏன் எழுந்துவிட்டீர்?' என்று ஆதரவுடன் வினவினான்.

அரசன் அன்புரைகளைக் கேட்டு அகங்களித்த புலவர், 'அரசரே உமது பேரன்பை எம்மொழிகளால் எடுத்துரைப்பேன்! யான் உம்முடைய அன்பு வெள்ளத்தில் பல நாட்கள் நீந்தி மகிழ்ந்து உண்டு. ஆனால் இன்று முழுகிக் களிக்கிறேன். இதனை முரசு கட்டில் என்று அறியாது இதன் மீது ஏறி உறங்கிவிட்டேன். இச்செயல் உம்மைப் புண்படுத்தக்கூடியது என்பதை உணர்வேன். என் செயலுக்கு நீர் சினங்கொண்டு என்னை இரு கூறாக்கியிருக்கலாம். ஆயினும், நீர் அவ்வாறு செய்யவில்லை. மேலும், நீர் சாமரை கொண்டு வீசினீர். இதை நான் எவ்வாறு புகழ்வேன் நட்பின் சுவையுணர்ந்த நல்லார் உம்மைப்போல வேறொருவர் உலகில் உண்டோ? நீர் தமிழிற் கொண்டிருக்கும் பேரன்பு அன்றே உம்மை இவ்வாறு கோபத்தை மறக்கச் செய்து சாமரை வீசுமாறு தூண்டியது. நீர் செய்த செயல் செந்தமிழுக்குச் செய்த சிறப்பேயாகும். உலகம் முழுவதும் பரவுவதற்கு உரிய புகழ் பெற்ற நீர் தேவருலகத்திலும் சிறப்புற வாழ்வீர்' என்று புகழ்ந்து வாழ்த்தினார்.

இரும்பொறை வேந்தனது இனிய செயல் என்னே! தமிழினிடத்துள்ள பெரும்பற்று, புலவரது பிழையைப் பொறுத்துக் கொள்ளச் செய்தது அதனின் மேலாக எளியவனைப்போலச் சாமரையைக் கையில் தாங்கி வீசச் செய்தது. இரும்பொறை புகழ் நின்று நிலவுக.

வித்துவான் த.கி. குப்புசாமி ஆழ்வார்.

அரும்பதங்கள்

மும்முரசம்	- மூன்று முரசு (நியாய முரசு, வீர முரசு, தியாக முரசு)
திரு	- செல்வம்
அவை	- சபை
பார்	- பூமி
சிங்காதனம்	- அரியணை , தவிசு
பரிவாரங்கள்	- சுற்றத்தார்கள்
சினம்	- கோபம்
களி	- சந்தோசம்
சாமரை	- கவரி/ விசிறி

கிரகித்தல் பயிற்சி

1. இரும்பொறை சேர மன்னன் அரசாண்ட நகரம் எது?
2. சேர மன்னனின் சபைக்கு வந்த புலவர் யார்?
3. அரசனுக்கும், புலவனுக்குமிடையிலான நட்பு எத்தகையது?
4. இக்கதையின் பிரதான கருத்து யாது?
5. “நீர் தமிழில் கொண்டிருக்கும் பேரன்பு அன்றோ உம்மை இவ்வாறு கோபத்தை மறக்கச் செய்தது....” இக்கூற்று யாரால், யாருக்கு கூறப்பட்டது?
6. இரும்பொறை மன்னன் உருவிய வாளை உறையில் இட்டமைக்கான காரணம் என்ன?
7. இக்கதை மூலம் நாம் பெறும் படிப்பினைகள் இரண்டு தருக.
8. இக்கதையில் வரும் சேர மன்னனின் குணச் சிறப்புகள் நான்கு கூறுக.

ஒரு பொருள் பல சொல்

வயல் - புலம், கழனி, கமம், பழனம்

இங்கு வயல் என்ற ஒரு பொருளுக்கு மேற்குறித்த பல சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றையே ஒரு பொருள்குறித்த பல சொற்கள் எனலாம். ஆகவே பல சொற்கள் ஒரே பொருளைத் தருமாயின் அத்தகைய சொற்கள் 'ஒரு பொருள் பல சொல்' என்பதனுள் உள்ளடக்கப்படும்.

ஒரு சொல் பல பொருள்

வேதம், மந்திரம், கறை, மற, ஒளித்தல் - மறை

இங்கு பல பொருட்களுக்கு ஒரு சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அதாவது மறை என்ற சொல் பல பொருள்களைத் தரக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது. அவ்வாறு ஒரு சொல் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருளைத் தருமாயின் அது 'ஒரு சொல் பல பொருள்' என்பதனுள் உள்ளடக்கப்படும்.

பயிற்சி

அ. பின்வரும் ஒரு பொருளுக்குப் பல சொற்களை எழுதுக:

★ நட்பு   ★ மேகம்   ★ சத்தம்   ★ ஆசிரியன்   ★ அரசன்

ஆ. பின்வரும் பல பொருளுக்கு ஒரு சொல் எழுதுக:

1. கடல், சக்கரம், மோதிரம்
2. கழுத்து, ஆபத்து, துண்டு, பூமியின் பெரும் பிரிவு
3. சிரம், பக்கம், மேற்பகுதி
4. கடல், பணி, முடிக்க வேண்டிய காரியம்
5. உதடு, பூவிதழ், புத்தகத்தின் தாள்

செயற்பாடு

பாடப்பகுதியில் வரும் ஒரு பொருளுக்கு பல சொற்களையும், பல பொருளுக்கு ஒரு சொல்லையும் பட்டியற்படுத்துக.